

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200060
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200060.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobkyne : KEMSTAV, s.r.o., so sídlom vo Vážci, Hlavná 627, IČO 36 420 832, proti žalovanému : Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova 10, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného z 03. februára 2016 č. OPS/BEZ/2015/2910 O-72/2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. mája 2017 č. k. 31 S 23/2017-52 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 10. mája 2017 č. k 31 S 23/2017-52 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy z 03. februára 2016 č. OPS/BEZ/2015/2910 O-72/2016 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Národný inšpektorát práce (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobkyne v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Košice z 30. decembra 2015 č. 380/15/O (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Inšpektorát práce Košice (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) uložil žalobkyni pokutu vo výške 7 000 eur podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a) bod 1. zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 125/2006 Z. z.“) za porušenie povinností stanovených predpismi uvedenými v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 125/2006 Z. z. konkrétne ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 82/2005 Z. z.“) spočívajúce v tom, že zamestnávateľ (žalobkyňa v konaní pred správnym súdom) dňa 24. septembra

2015 o 12,35 hod. využíval závislú prácu fyzických osôb - A. Š., H. XX. A. XXXX, N. XX, F., P. Č., H. XX. B. XXXX, XXX A., Z. Č., H. XX. Z. XXXX, XXX A. B. S. Č.X., H. XX. B. XXXX, XXX A., ktoré vykonávali stavebné práce na stavbe Letná 50, Spišská Nová Ves a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce). Správny súd účastníkom konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 2 ods. 2 písm. a) a § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z., ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z., ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a) bod 1., ods. 4 a ods. 6, § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. a ustanovenia § 194 ods. 1 a ods. 2, § 195 a § 197 Správneho súdneho poriadku a uviedol, že predmetom správnej žaloby je rozhodnutie o uložení sankcie - pokuty vo výške 7.000,00 Eur, uloženej žalobcovi za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. resp. naň nadväzujúceho rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy.

3. Ďalej správny súd uviedol, že z obsahu správneho spisu bolo zistené, že v predmetnej veci bola vykonaná inšpekcia práce a to 24. septembra 2015 a 28. septembra 2015, uvedené skutočnosti vyplynuli z Protokolu o výsledku inšpekcie z 28. septembra 2015 č. IKO-276-38-1.2/P-A28-15 A 113, pričom výkon inšpekcie bol zameraný na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania podľa ustanovení zákona č. 82/2005 Z. z.. Z protokolu o výsledku inšpekcie práce bolo zistené nelegálne zamestnávanie a to v bode B vo vzťahu k štyrom fyzickým osobám, a to A. Š., P. Č., Z. Č. B. S. Č.. Takisto v správnom spise sa nachádzali aj zápisnice o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, a to vo vzťahu k A. Š., ktorý uviedol, že pracuje tu prvý deň od 07.00 hod., dohodol sa s pánom L. Č.. Vykonáva pomocné práce za odmenu, ešte nevie s dohodou. Uvedenú zápisnicu o podaní informácie menovaný podpísal. Takisto sú tu zápisnice o podaní informácie aj vo vzťahu k P. Č., Z. Č. B. S. Č., ktorí uviedli, že pracujú prvý deň od 07.00 hod., dohodli sa s L. Č., P. Č. uviedol, že mu zavolať, aby dnes prišli. Vykonáva pomocné práce, odmena je 60,00 Eur za mesiac. Takisto zo zápisnice o podaní informácií, ktorú vykonal Z. Č. bolo zistené, že na stavbe je prvý deň od 07.00 hod., robí pomocné práce, upratuje. Ráno volal S. U. KEMSTAV, odmena je 1,50 Eur za hodinu. Zo zápisnice o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby vo vzťahu k S. Č. bolo zistené, že pracuje od dnes, a to prvý deň od 07.00 hod., pričom vykonáva pomocné práce, dohodol sa s R. U., za odmenu na hodinu presne nevie. Náradie na prácu - lopaty sú jeho. Zo zápisnice o podaní informácie, ktorú vykonal E. Q. bolo zistené, že vo vzťahu k menovaným je ich stavbyvedúci, subdodávateľ je Real Prešov, a on má poddodávateľov, pod ktorých patrí aj KEMSTAV, s.r.o. Č.X. L., Važec. Zápisnice sú z 24. septembra 2015.

4. Následne správny súd poukázal na to, že definícia závislej práce je základným pojmom pracovného práva, ktoré je súčasťou právnych poriadkov a právnej kultúry takmer vo všetkých členských štátoch Európskej únie. Výber správnej zmluvnej formy výlučne závisí od obsahu vykonávanej práce. Ak má vykonávaná práca základné črty závislej práce, na výkon takejto práce musí byť uzatvorený pracovnoprávny vzťah. Ak takéto črty vykonávaná práca nemá, zamestnávateľ môže využiť príslušný zmluvný typ upravený v Obchodnom zákonníku alebo v Občianskom zákonníku. Výkon činnosti živnostníkov, resp. iných podnikateľov bude možný len za predpokladu, že ide o takú činnosť, ktorá vykazuje znaky podnikania. Pri posúdení znakov závislej práce v Slovenskej republike sa teda,

1. zmluva (právny úkon) má posudzovať podľa obsahu, nie podľa formy,
2. pri posudzovaní sa môže dať rôzna váha rôznym znakom, pričom primárnym znakom je nadriadenosť a podriadenosť,
3. nedojednanie odmeny, pracovného času sa má posúdiť ako obídenie zákona (v danom prípade zákona o nelegálnej práci), nie ako neprítomnosť znaku,
4. brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a posúdiť jednotlivé znaky aj celkovú situáciu.

5. Hlavná obrana žalobcu spočívala v predmetnom prípade v tom, že žalobca tvrdil, že v danom prípade pokiaľ boli prítomné uvedené fyzické osoby na stavbe, ich prítomnosť nie je možné považovať za nelegálnu prácu. Mal za to, že v danom prípade pri uvedených fyzických osobách išlo o uchádzačov o

zamestnanie, ktorí prišli po dohode s budúcim prípadným zamestnávateľom na pracovný pohovor, ktorého výsledkom malo byť prípadné uzatvorenie pracovného pomeru, na základe dohodnutých pracovných podmienok.

6. V danom prípade správny súd predmetnú žalobnú námietku vyhodnotil ako bezdôvodnú, ako už vyššie uviedol, zhodne všetky kontrolované fyzické osoby uviedli, že vykonávajú prácu od 24. septembra 2015 od 07.00 hod. pre žalobkyňu. Uvedené skutočnosti potvrdil aj stavbyvedúci, a to konkrétne pán Q., že spoločnosť žalobcu sa podieľa na prácach na predmetnom stavenisku. Menovaní zhodne uviedli, že vykonávajú pomocné práce, a z tohto je zrejmé, že počas výkonu inšpekcie práce sa na pracovisku nenachádzali za účelom nejakého pohovoru. Svoje výpovede menované fyzické osoby potvrdili svojim vlastnoručným podpisom, a preto nie je dôvod tieto výpovede spochybňovať, resp. ani správny súd nevidel dôvod, prečo sa domnievať, že by tak menovaní urobili zo strachu z vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Tvrdenie žalobkyne, že uvedení zamestnanci, resp. fyzické osoby pre neho nepracovali, resp. čakali na pohovor je z jej strany účelové tvrdenie, s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za predmetný správny delikt a za predmetné porušenie zákona. Z uvedeného dôvodu bolo jasne preukázané a inšpekciou práce zistené, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. tak, ako to bolo konštatované výrokovou časťou rozhodnutia prvoinštančného orgánu verejnej správy. Menovaní vykonávali pre žalobkyňu pomocné práce, a to bez uzatvoreného pracovnoprávneho vzťahu podľa osobitného predpisu, ktorým je Zákonník práce. Pokiaľ ide o preukázaný druh pracovnej činnosti, išlo o pomocné stavebné práce, v danom prípade išlo podľa názoru správneho súdu o výkon závislej práce, keď menovaní vykonávali prácu osobne, bola vykonávaná v mene zamestnávateľa v rámci pracovného času určeného zamestnávateľom. Žalobkyňa s menovanými nemala uzatvorený pracovnoprávny resp. obdobný vzťah.

7. Porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, ktoré bolo zistené a za ktoré bola uložená pokuta, patrí medzi správne delikty právnickej osoby, ktoré sa zásadne neviažu na zavinenie. Za tento delikt je právnická osoba objektívne zodpovedná, pričom súčasná právna úprava takmer vôbec neumožňuje zbaviť sa čo i len čiastočnej zodpovednosti zaň, pretože prevažne neupravuje všeobecne liberálne dôvody. Z tohto vyplýva záver, že právnická osoba zodpovedá výlučne za spôsobený protiprávny stav bez ohľadu na zavinenie, pri ktorej správny orgán preukazuje len porušenie právnej povinnosti zo strany účastníka konania.

8. Vo vzťahu k námietke, že vo veci nebolo nariadené ústne pojednávanie v zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. V danom prípade ani podľa názoru správneho súdu nebolo potrebné ústne pojednávanie nariadovať vzhľadom na vyjadrenia menovaných fyzických osôb, ktorých vyjadrenia boli prenesené, resp. boli uskutočnené v rámci výkonu inšpekcie v špecifikovaných zápisniciach. Z tohto dôvodu nariadenie pojednávania nebolo potrebné. Pokiaľ ide o námietku predpojatosti vo vzťahu k žalobkyni zo strany samotného kontrolóra, správny súd túto námietku vyhodnotil rovnako za bezdôvodnú, nakoľko v priebehu správneho konania takáto námietka vo vzťahu ku konkrétnemu kontrolórovi, resp. vo vzťahu k orgánu verejnej správy nebolo preukázané, že bola vznesená.

9. Žalovaný orgán verejnej správy dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu posúdeniu vo veci, preto nie je žaloba v predmetnej veci dôvodná. Rovnako pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, orgán verejnej správy uložil pokutu v rámci rozpätia zákonom povolenej sadzby s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 2 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z., nakoľko bolo zistené, že išlo o nelegálne zamestnávanie konkrétne štyroch fyzických osôb súčasne, správny súd poukázal na to, že pokutu bolo možné uložiť najmenej vo výške 5.000,00 Eur, pričom v danom prípade bola uložená pokuta vo výške 7.000,00 Eur. Výška pokuty bola zdôvodnená s poukazom na kritéria uvedené v ustanovení § 19 ods. 6 zákona č. 125/2006 Z. z..

10. Z uvedených dôvodov správny súd žalobu ako nedôvodnú postupom cez ustanovenie § 190

Správneho súdneho poriadku zamietol.

11. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, správny súd o nej rozhodol s poukazom na ustanovenie § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 168 Správneho súdneho poriadku za použitia ustanovenia § 175 Správneho súdneho poriadku. Nakoľko žalobkyňa nebola úspešná v konaní, nemá ani právo, resp. nárok na náhradu trov konania. Rovnako správny súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovanému orgánu verejnej správy pri aplikácii ustanovenia § 168 Správneho súdneho poriadku a contrario, nakoľko neboli splnené podmienky na náhradu trov konania (výnimočnosť).

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

12. Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobkyne“), v ktorej sa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobkyňa napadla rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správny súd právne normy správne interpretoval, ale na zistený skutkový stav ich nesprávne aplikoval, konkrétne, žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti namieta nezákonnosť Protokolu z 28. septembra 2015 č. IKO-276-38-1.2/P-A28-15 A 1113 o výsledku inšpekcie práce v spojení s dodatkom k tomuto protokolu - Dodatok č. 1 K protokolu č. IKO-276-38-1.2/P-A28-15 zo dňa 28.9.2015 z 09. októbra 2015.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

13. Žalovaný orgán verejnej správy sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom zo 14. júna 2018 a uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím, ktoré považuje za vecne správne a zákonné.

14. Podľa žalovaného orgánu verejnej správy rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Oba orgány verejnej správy dôsledne vyhodnotili skutočnosti zistené počas výkonu inšpekcie práce a zároveň sa vysporiadali aj s argumentáciu žalobkyne obsiahnutou vo vyjadrení k začatiu správneho konania ako aj v odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného orgánu verejnej správy, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta.

15. S ohľadom na uvedené žalovaný orgán verejnej správy navrhol kasačnému súdu po preskúmaní kasačnej sťažnosti žalobkyne ju zamietnuť ako nedôvodnú.

IV.

16. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

19. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

20. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

21. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

22. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

23. Podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V.

Právny názor kasačného súdu

25. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobkyne, podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy z 03. februára 2016 č. OPS/BEZ/2015/2910 O-72/2016, ktorým Národný inšpektorát práce zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobkyne v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Košice z 30. decembra 2015 č. 380/15/O, ktorým Inšpektorát práce Košice uložil žalobkyni pokutu vo výške 7 000 eur podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a) bod 1. zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie povinností stanovených predpismi uvedenými v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 125/2006 Z. z. konkrétne ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. spočívajúce v tom, že zamestnávateľ (žalobkyňa v konaní pred správnym súdom) dňa 24. septembra 2015 o 12,35 hod. využíval závislú prácu fyzických osôb - A. Š., H. XX. A. XXXX, N. XX, F., P. Č., H. XX. B. XXXX, XXX A., Z. Č., H. XX. Z. XXXX, XXX A. B. S. Č., H. XX. B. XXXX, XXX A., ktoré vykonávali stavebné práce na

stavbe Letná 50, Spišská Nová Ves a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce).

26. Kasačný súd preskúmajúc napadnuté rozhodnutie ako i obsah predloženého súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti konštatuje, že argumentácia žalobkyne nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd zamietol jej správnu žalobu. Správny súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad.

27. Podľa názoru kasačného súdu, bola celá vec prešetrená riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah pripojeného administratívneho spisu, z ktorého vyplýva uvedené. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako správny súd ani kasačný súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy.

28. Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu orgánom verejnej správy a správne právne posúdené. Preto ak správny súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom orgánov verejnej správy oboch inšancií a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobkyne, tento jeho názor považoval aj kasačný súd za správny. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci správnym súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov konania známe fakty v prejednáanej veci spolu s právnymi závermi správneho súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k námietkam žalobkyne uvedených v podanej kasačnej sťažnosti dopĺňa nasledovné.

29. Žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti namieta nezákonnosť Protokolu z 28. septembra 2015 č. IKO-276-38-1.2/P-A28-15 A 1113 (ďalej aj ako „protokol o výsledku inšpekcie práce“) ako aj Dodatku č. 1 K protokolu č. IKO-276-38-1.2/P-A28-15 zo dňa 28.9.2015 z 09. októbra 2015 (ďalej aj ako „dodatok k protokolu o výsledku inšpekcie práce“) s tým, že ak je protokol o výsledku inšpekcie práce nezákonný, nie je možné mať zistené skutočnosti za preukázané a spôsobilé na vydanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, pretože samotné rozhodnutie v takomto prípade trpí nezákonnosťou. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala aj na ustanovenie § 46 Správneho poriadku.

30. Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z. z. protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky. Protokol obsahuje aj vyjadrenie právnickej osoby alebo fyzickej osoby ku skutočnostiam uvedeným v protokole, ktoré sa jej týkajú, ak ide o vyšetrovanie udalosti uvedenej v § 7 ods. 3 písm. b). Ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol obsahuje aj čas, keď bolo porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania zistené, a ak boli preukázané, aj dohodnutú mzdu a dobu trvania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

31. Podľa ustanovenia § 14 ods. 5 veta prvá zákona č. 125/2006 Z. z. jedno vyhotovenie protokolu inšpektorát práce doručí kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

32. Podľa ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 125/2006 Z. z. protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa zamestnávateľ alebo ním poverený zamestnanec, alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, odmietne oboznámiť s protokolom, písomne sa k nemu vyjadriť alebo ho podpísať; táto skutočnosť musí byť uvedená v protokole.

33. Podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. inšpektor práce po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu.

34. Žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti namietla, že protokol o výsledku inšpekcie práce v spojení s dodatkom k protokolu o výsledku inšpekcie práce nespĺňa zákonné náležitosti, je zmätočný a nezrozumiteľný v dôsledku väd ktorými trpí a to

- a) jednotlivé strany protokolu o výsledku inšpekcie práce nie sú očíslované a autorizované,
- b) protokol o výsledku inšpekcie práce obsahuje zmätočné údaje o čase vykonania inšpekcie práce,
- c) protokol o výsledku inšpekcie práce nie je podpísaný zamestnávateľom a neobsahuje ani dátum jeho prerokovania (prerokovaný ani nebol).

35. K písm. a) kasačný súd uvádza, že obligatórne obsahové náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie práce sú obsiahnuté v ustanovení § 14 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z. z., z ktorého znenia nevyplýva povinnosť číslovať jednotlivé strany protokolu o výsledku inšpekcie práce ani ich opatriť podpisom inšpektora práce. Protokol o výsledku inšpekcie práce bol podpísaný inšpektorom práce A. P. Z. X. na poslednej strane protokolu o výsledku inšpekcie práce a zo znenia protokolu o výsledku inšpekcie práce nevyplýva, že by jednotlivé strany protokolu na seba obsahovo nenadväzovali. Za týchto okolností vytýkané formálne nedostatky protokolu o výsledku inšpekcie práce nemajú vplyv na jeho zákonnosť a uvedenú kasačnú námietku žalobkyne preto nemožno považovať za dôvodnú.

36. K písm. b) kasačný súd dáva do pozornosti, že z protokolu o výsledku inšpekcie práce vyplýva, že inšpekcia práce bola vykonávaná u žalobkyne 24. septembra 2015 a 28. septembra 2015. Ak sa ďalej v protokole o výsledku inšpekcie práce uvádza, aké skutočnosti boli zistené počas výkonu inšpekcie práce v konkrétny deň - 24. mája 2015, uvedené je v súlade so zisteným skutkovým stavom tak, ako to vyplýva z pripojeného administratívneho spisu. Vytýkaný nedostatok protokolu o výsledku inšpekcie práce nespôsobuje jeho nezrozumiteľnosť či zmätočnosť, práve naopak precizuje opis zistených porušení právnych predpisov žalobkyňou.

37. Napokon k písm. c) kasačný súd uvádza, že protokol o výsledku inšpekcie práce bol žalobkyne zaslaný spolu s úradným listom z 28. septembra 2015 č. IPKE/IPKE_KNZ/KON/ 2015/2104, v ktorom bola žalobkyňa poučená žalovaným orgánom verejnej správy o možnosti vyjadriť sa k protokolu o výsledku inšpekcie práce v lehote piatich dní od doručenia protokolu o výsledku inšpekcie práce ako aj o následkoch podľa ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 125/2006 Z. z.. Z doručky pripojenej v administratívnom spise vyplýva, že protokol o výsledku inšpekcie práce bol žalobkyne doručený 01. októbra 2015, ku ktorému sa vyjadrila listom zo 06. októbra 2015.

38. Prerokovaním protokolu o výsledku inšpekcie práce sa rozumie oboznámenie sa dotknutého subjektu so zistenými nedostatkami a navrhovanými alebo nariadenými opatreniami, ku ktorým sa môžu tieto subjekty vyjadriť. S cieľom zabezpečiť právnu istotu dozorovaných subjektov ustanovuje zákon č. 125/2006 Z. z. inšpektorovi práce povinnosť zaoberať sa pri vyhotovovaní protokolu o výsledku inšpekcie práce vyjadreniami a dokladmi, ktoré uplatní alebo predloží zamestnávateľ alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, len počas výkonu inšpekcie práce, a to do okamihu prerokovania protokolu. Ak sú návrhy, dôkazy alebo námietky predložené po prerokovaní protokolu, inšpektor práce nemusí na ne prihliadať. Zámerom je zabrániť nekalému konaniu zo strany kontrolovaných osôb. Protokol o výsledku inšpekcie práce bol žalobkyne doručený a bolo jej umožnené

s a nemu vyjadriť. Uvedeným spôsobom došlo k jeho prerokovaniu, nedôvodná je preto aj posledná kasačná námietka žalobkyne (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08. augusta 2018, sp. zn. 3 Sžk 22/2017).

39. Za týchto okolností, s poukazom na vyššie uvedené, kasačný súd konštatuje, že protokol o výsledku inšpekcie práce spolu s dodatkom k protokolu o výsledku inšpekcie práce je jasný, zrozumiteľný, presvedčivý, vychádzajúci z náležite zisteného skutkového stavu a obsahuje zákonné náležitosti. Rovnako bol dodržaný zákonný postup pri jeho vyhotovení a prerokovaní so žalobkyňou. Protokol o výsledku inšpekcie práce spolu s dodatkom k protokolu o výsledku inšpekcie práce sú preto spôsobilým (zákonným) podkladom pre postup prvoinštančného orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 19 zákona č. 125/2006 Z. z..

40. Na základe vyššie uvedeného námietky žalobkyne v podanej kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. mája 2017 č. k. 31 S 23/2017-52 podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

41. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 a contrario Správneho súdneho poriadku).

42. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.